

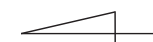
רגע המפגש בין הסיפור לבין הבית ומה שנאסף בו לאורך שנים, הוא הרגע בו מתחיל המשחק ומתרחשת היצירה

צבע סיפור ומשחק

כתבה וצילמה: ויואנה תגר
אדריכל: באוטיסטה פריירו

לאורה אוקמפו היא מעצבת ואמנית ארגנטינאית בעלת ראייה חדה וייחודית. שילוב סגנונות, ערבוב טקסטורות וצבעוניות אלגנטית בהם היא שולטת משייכים אותה, בדומה למעצבי אופנה גדולים, לקבוצת מעצבים המשפיעים על טעם הקהל. עולמה הפנימי עשיר, אישיותה מרתקת ועם כל מילה שלה נפתח בפניי חלון חדש למקומות קסומים, ממש כמו ב'עליסה בארץ הפלאות'.
לאורה אוקמפו היא בתם של אלויירה אורפה, סופרת צרפתייה, ומיגל אוקמפו, דיפלומט, אדריכל וצייר ידוע. כישוריהם של הוריה הטביעו את חותמם באישיותה ובפיתוח עולם הדימויים שלה. אוסף זיכרונות

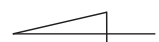

ילדותה וחוויות חייה הם הגורם למי שהיא היום. הצבעוניות בציורי אביה והסיפורים של אימה היוו את הבסיס לדרך חשיבתה ולסגנונה המיוחד.

מתוקף עבודתו של אביה גדלה לאורה בפריס, רומא וניו-יורק. בכל אחת מהערים שהתה המשפחה מספר שנים. בכל אחת מהערים ספגה לאורה דימויים אחרים, צבעים, אורות, ריחות ואת טעם הנוסטלגיה. לאורה מספרת, שהזיכרונות מרומא מלווים באין סוף תחושות של ריח האביב בארמונות שהיו מלאי אווירה ואנרגיה שהייתה זרה לה. צבעוניות הקירות המתקלפים והפרסקו על התקרות הובילו אותה לעולם של חלומות, הבאים היום לביטוי בעבודתה. מפריס היא זוכרת את הפרופורציות המושלמות של המבנים, שכמו מסך ענק משקפים את האור ללא כתמים. האור, שבעיניה אז התפזר בצורה שווה על הבניינים והקרין כנות. ניו-יורק, לעומת זאת, השאירה בה חותם של עיר תובענית וזמנית כמו שדה תעופה. הכול בה מחושב לקראת הצעד הבא. היא אינה מזמינה לשבת, לחשוב ולהתבונן. באור של ניו-יורק יש יותר מידי צללים והבדלים קיצוניים.

היום, לאורה גרה ועובדת בבואנוס-אייירס, שם היא יכולה לשבת, להתבונן ולהרגיש. ארגנטינה בשבילה היא המרחב בכל המובנים. לאורה הפעילה עליו את קסמיה מהרגע שנכנסתי לסטודיו שלה, שם חשתי לראשונה את האווירה שהיא יוצרת סביבה. זכרונותיה מארמונות רומא, באים לידי ביטוי במרחבים

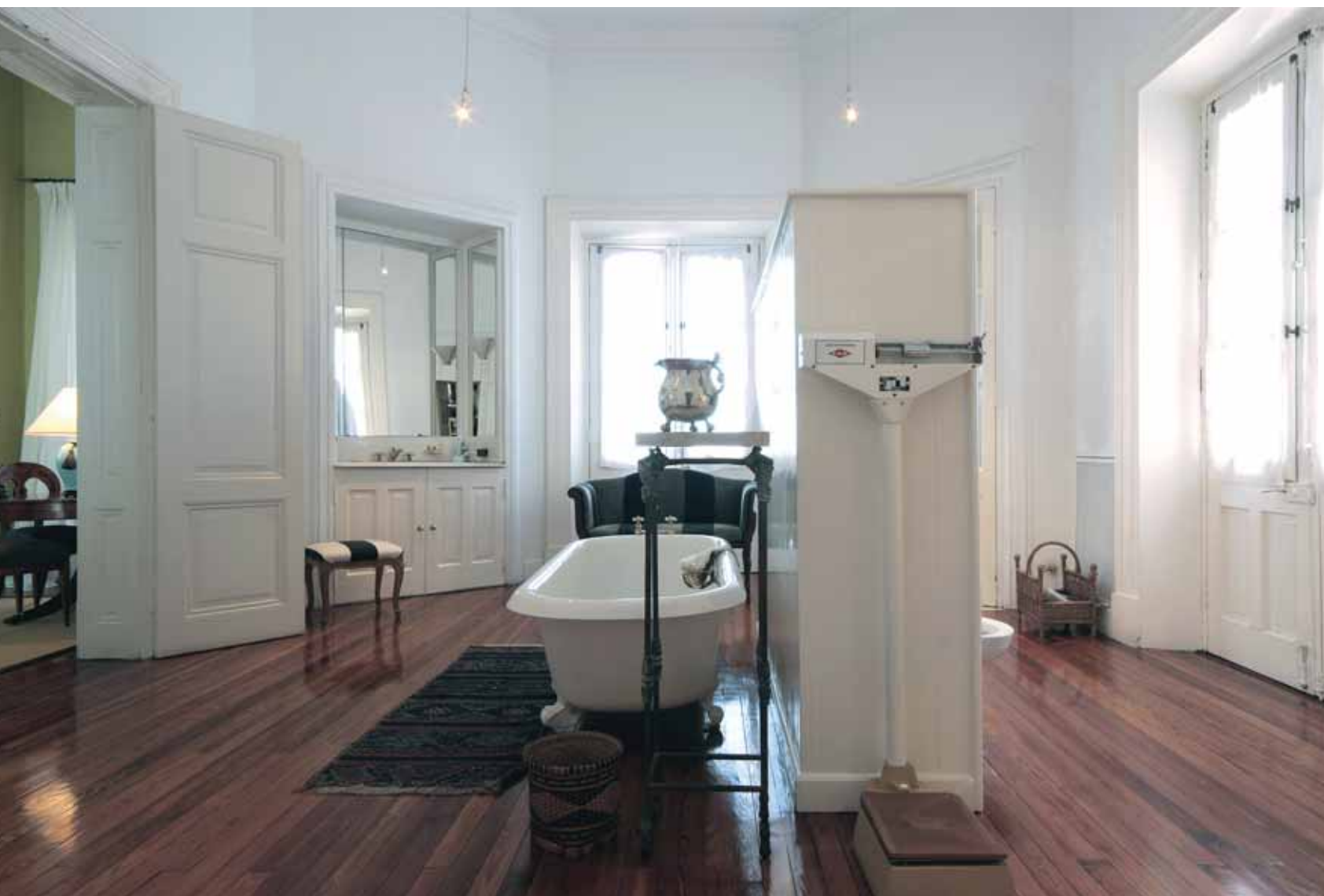

ביתה הוא הפורטרט שלה; מתרחשים בו מעברים בין עולמות, זמנים ומקומות, הכול טבול במעט נוסטלגיה, הרבה אהבה, יצירה והומור

”כשהכול בד’, זה גורם לי להרגיש כאילו יש לי פילטר מול העיניים. אני מנסה שזה לא יקרה לי. צבעים אינם מפחידים אותי”...

אלגנטיים, אוספים נוסטלגיים ווילונות, המתבדרים ברוח. הביקור בביתה איפשר לי להיכנס אט-אט אל עולמה המרתק.

המבנה הוא בית אריסטוקראטי מסוף המאה ה-19, המוקף גן עתיק ורגוע. ניחוח הפרחים מקבל ומכין את המבקר לאווירת הבית. האדריכל באוטיסטה פירפו היה אחראי לשיפוץ הבית, ששימש בעבר במה לפעילויות משפחתיות וחברתיות של משפחה אצילה. פירפו התאים את הבית לצרכיה של משפחה בימינו, תוך כדי שמירה על הרוח בה נבנה הבית. עיצוב הפנים נעשה כולו על ידי לאורה. חלק גדול מהריהוט הוא בבעלות משפחתה מדורות קודמים, לצד חפצים רבים מתקופות שונות, שאספה במשך השנים בנסיעותיה הרבות, לצד מנורות, שולחנות וכיסאות שלאורה עיצבה בעצמה. מוסיף לאווירה אוסף התמונות של אביה ושל ציירים ארגנטינאים אחרים כגון Machocla ו-Palernosto, Baladon, Forner. ערוב התקופות אינו פוגם בהרמוניה ובאלגנטיות השוררת במקום. לאורה מעדיפה פריטים, שחושפים הפאטינה של הזמן - "אובייקט שאוגר בתוכו היסטוריה, יש לו את היכולת להדליק בנו את הדמיון יותר מאשר פריטים חדשים" היא מדגישה. לאורה קונה בנסיעותיה בדים עתיקים בוונציה ובפירנצה, ומערכת אותם עם בדים מהמזרח. אי אפשר שלא להתפעל מהשילובים המקוריים של הבדים, בערבוב טקסטורות כמו קטיפה או ברוקט עתיק, יחד עם בד יטה.

לאורה שולטת בצבעים על גווניהם. היא יודעת איך להשקיט או להבליט כל גוון, כדי ליצור את האמירה שהיא מחפשת. "צריך אומץ כדי להשתמש בצבע" היא אומרת, "ארגנטינאים אוהבים הכול Comme il faut. כדי לקבל תוצאה זו הם משתמשים בצבעוניות ניטראליות. כשהכול ב', זה גורם לי להרגיש כאילו יש לי פילטר מול העיניים. אני מנסה שזה לא יקרה לי. הצבעים אינם מפחידים אותי. אני רוצה שהצבע יפתיע אותי, והוא צריך להיות חיוך של שמחה, מבלי שיהפוך לעוויות. צבע זו הפתעה, וכאשר צבעים נפגשים בצורה מוצלחת, הם בעלי מזל. הצבע הוא קסם, ויש לו ויברציה ומשפחות של צבעים נמצאות באותו התדר. צריך שהצבע יצבוט צביטה קטנה בלב, כמו בפלמנקו. הצבע הוא אסוציאציות - התמונות של אבא, האדום של המהפכה הצרפתית, הירוק של העלים המתחדשים, של החיים והבגרות".

לאורה משתמשת הרבה בהומור ובמשחק. "כאשר אוהבים את מה שעושים, אי אפשר שלא לשחק", היא אומרת, "הרי על ידי המשחק מתרחשת לה היצירה". המשחק בא לידי ביטוי בחפצים, שהיא מעצבת, כמו מנורות העשויות מצעצועים ישנים או שולחנות עם תלת אופניים עתיקים, וגם בשילובים המפתיעים שהיא עושה עם הבדים.

רומא, פריס ניו-יורק - בכל אחת מהן חיה לאורה בנעוריה וספגה חוויות שהטביעו בה את חותמן

לאורה מעצבת את החללים כמו דפים בספר: בהתחלה יש מילים, אחר כך משפטים ולבסוף סיפורים. בעיצוב שלה אין מילים מיותרות, וההתרחשויות מתוארות על ידי רגש ואלגנטיות. סיפורו של הבית הוא ההיסטוריה המסופרת של מי שגר בו, ולכל אחד יש סיפור ייחודי. רגע המפגש בין הסיפור לבין הבית והדברים שנאספו בו לאורך השנים (אלה הגלויים ואלה שנשמרים במחסן), הוא הרגע בו מתחיל המשחק. למצוא דרך חדשה לספר את הסיפור, ולתת מובן חדש למה שכבר קיים זו חווייה נפלאה, שבה היא מתחלקת עם לקוחותיה. לאורה אוקמפו אפשרה לי להביט בעולמה הפרטי, המכיל היסטוריה עשירה ובכיתה שהוא הפורטרט שלה - המקום בו מתרחשים מעברים בין עולמות, עם מעט נוסטלגיה למקומות וזמנים אחרים. שאלתי את לאורה מה הייתה מייעצת למעצב מתחיל, "שיקרא היסטוריה", ענתה. ■